

Ürnisa Mamatova (1951)

Ürnisa Mamatova, 1951 Özgön ilçesinin Mırza-Ake köyünde (Şimdiki Kara-Kulca ilçesinin Oktyabr köyü) doğdu. Cala-Abad Pedagoji Yüksek Okulunu,

daha sonra Kırgız Devlet Üniversitesinin filoloji bölümünden mezun oldu.
İki şiir kitabının yazarı.

Şiirler

KARGAŞALUU OŞ OKUYASINA KABILGAN AYILIMA

Cakşın atıñdı çığarsam dep cürçü elem,
Cakşı tilek işke aşa albay sozuldu.
"Öktöbürüm" özögünön ört ketip,
Caman atıñ çigarçular ozundu.

Ne bir koñur, koy oozunan çöp albas,
Bir cupunu, momun moñol curt eleñ.
Beypil kündün berekesi tögülüp,
Beşenesi açık çaşap turçu eleñ.

Cakşı uuldar çıkça çığaar, çıkpaşa,
Calañ kızım bar dep cürsöñ meyli ele,
Tuuruñdan bir şumkarıñ uçpaşa,
Tuyaksızday tuyuk cürsöñ meyli ele.

Eelikkendi erdik sanap top beybaş
Eldin atın, cerdin atın bulgaptır.
Cakşılardıñ, mıktılarıñ bar turup
Uşularga eç kim köñül burbaptır.

Aş-toylordo bışik süylöp, tıñ süylöp
Cürüşçü ele estüülügün bilgizip,
Alaamatta akıl-esti toktotoor
Bir ayıldan tabılbaştır bir kişi.

Boorukerdik, adilettik, toktooluk -
Ar cigittin er belgisi dep aytpay,
Kayda cürdüm, emne kıldım, uşunça
Ömürümdö ayçtu bir ak kep aytpay?

Oñoy menen cuga berbeyt akıl-es,
Buzukunun küçtüü bolot taasiri,
El zaarına maaşırılanat el buzaar
Aram oyun aldı işke aşırıp.

Naadan urpak ösüp catsa artımdan
Çeçendigim, akındığım kurusun.
Ceti katar cerge kirip turamın,
Bir suu içken cakındığım kurusun.

Meyli ölümdü, meyli uzak türmönü,
Kay cazanı alsañar da kaygıram.
Kayışamın, birok da eç biröñü
Araçalap kala albaymın aybıñan.

Kapiletten kargaşağa kabılıp,
Kanga zabın bolup kancar kaltrayt.
Kamırdan kıl suurganday iş kılıp
Cılma kayrak karap turat caltrayt.

KARIŞIK OŞ OLAYLARINA KATILAN KÖYÜME

İyilikle adını tanıtmak istemişim,
İyi dilek gerçekleşmekte geç kaldı.
"Öktöbür'ümün" damarına yangın sıçrayıp,
Kötülikle adını tanıtanlar önce davrandılar.

Çok güzel, koyun ağzından ot almayan,
Sakin, rahat Moğol yurdu idin.
günün bereketi artmaktaydı,
Alnı açık rahat yaşamaktaydın.

Hayırlı oğullar çıkarsa çıkar, çıkmazsa,
Sırf kızlarım var desen de razıydım,
Konağından bir tane bile sungurun uçmasa,
Nesilsiz bile olsan razı olurдум.

Hava atmayı cesurluk sanan yaramaz bazıları
Halkın adını, toprağın adını lekelemişler.
İyilerin, önderlerin bulunarak
Bunlara hiç kimse merak etmemiş.

Düğünlerde, merasimlerde çok konuşarak
Gezerlerdi ortalıkta ağırbaşlı geçinip,
Karışıklıkta aklını başına toplayan
Koca köyden bir kişi bile çıkmamış.

Merhamet, adalet, soğuk kanlılık-
Her delikanlının cesaret işareti demeden,
Neredeydim, ne yaptım, bu denli
Hayatımda bir yararlı söz söylemeden?

Kolaylıkla bulaşmaz akıl us,
Bölücünün güçlü olur etkisi,
Halkın bu durumuna sevinir bölücü
Hain düşüncesini gerçekleştirip.

Cahil nesil yetişiyorsa ardımdan
İyi konuşmama, şiir söylememe lanet olsun.
Yedi kat yerin dibine girmekteyim,
Birlikte suyu paylaştığıma lanet olsun.

Ölümü olsun, uzun süre hapsi olsun,
Hangi cezayı alırsan al üzülürüm.
İçim yanar, fakat hiç birisinin
Cezayı çekmemesine engel olamam.

Bilmeyerek karışıklık ortasında kalıp,
Kana doyup hançer titremektedir.
Yağdan kıl çekercesine iş yapıp
İki yüzlü bakıyor gülimseyerek.

ARIK MENEN DARIYA

-Ala ket meni, dariya,
Şarıña koşup alkingan.
-Tura albaym toktop köz irmem
Cügüm bar alban artingan.

Koşulsañ bolmok tee toodon,
Dariya bolo elekte.
Dariya atım aalamga
Cariya bolo elekte.

Kol arık menen bar dağı,
Siñe ber egin talaaga.
Armanduu karap şarıma
Alıskı coldu samaba.

Baarıga mildet bir gana
Sen üçün dağı, men üçün -
Alısta, meyli cakında
Kızmatka cürüş el üçün.

GÜLDÖRDÜN ARMANI

Koyo tur, diykan, koyo tur,
Biz turgan cerdi aylaabay?
Can kişi üzüp cıttabay
Kalabı bizde arman ay!

Koyo tur, diykan, koyo tur,
Kız-cigit mında kele elek.
Boz ulan bizdi destelep
Selkige arnap bere elek.

Koyo tur, diykan, koyo tur,
Cañıdan güldöy baştadık.
Bilbedik ele keterin
Koş aydoo erte baştalıp.

ARIK İLE NEHİR

- Beni de götür, nehir,
Akıntına katıp fırlayan.
- Duramam bekleyip bir an bile
Yüküm var ağır sırtlandığım.

*Katılsan daha iyi olurdu ta dağdan,
Daha nehir olmadan önce.
Nehir olan adım aleme
Daha duyulmadan önce.*

*Elle yapılan ark var hala,
Sulamaya devam et ekin tarlasını.
Hüzünlü bakıp akıntıma
Uzakları hayal etme.*

*Herkesin eşittir görevi
Senin için de benim için de-
Uzaklarda veya yakınlarda
Hizmet etmek halk için.*

ÇİÇEKLERİN HASRETİ.

*Bekle çiftçi, bekleme dur,
Bizim toprağımızı sürmeden?
Hiç kimse koparıp koklayamadan
Kalır mıyız hasret içerisinde!*

*Bekle çiftçi, bekleme dur,
Oğlanla kız buraya daha gelmedi.
Genç oğlan bizi toplayıp
Güzele daha sunmadı.*

*Bekle çiftçi, bekleme dur,
Daha yeni çiçek açmaya başladık.
Bilmiyorduk bu kadar
Yer sürmenin erken başlayacağını.*